

“waardering en huivering”

Van: D.J. Kleen

Verzonden: zaterdag 13 maart 2010 11:34

Aan: anonieme betuwnaar

Onderwerp: RE: waardering en huivering

Geachte anonieme Betuwnaar,

Een zacht antwoord keert de grimmigheid af; maar een smartend woord doet den toorn oprijzen, Spr. 15:1

Vandaar dat ik even gewacht heb, met het beantwoorden van dit anonieme briefje van u.

De apostel zegt in zijn brief aan de Romeinen: “ik schaam mij het Evangelie van Jezus Christus niet.

U kennelijk wel, of u me vertrouwt me niet....?? Waarom schrijft u me dan...??

Wanneer men mij het verzoek doet, om niet te plaats, dan plaats ik het ook niet.

Toch wenste ik uw anonieme brief niet onbeantwoord te laten. De Heere mocht er nog in mede willen komen.

Lees tussen uw regels door.....(DJK)

Van: anonieme betuwnaar

Verzonden: dinsdag 2 februari 2010 22:45

Aan: dkleenp@klikSAFE.nl

Onderwerp: waardering en huivering

Geachte heer Kleen,

Betuwnaar : Uw site bevat veel lezenswaardige stukken en vele preken die het beluisteren meer dan waard zijn. Dit vanwege de zielsbevindelijke waarheid waarin God werkelijk (al is het hier alles ten dele) verhoogd en de armgemaakte zondaar geheel ontledigd en ontkracht wordt. Ik hoop dat er nog vele van zulke preken toegevoegd mogen worden, ook nog van meer leraars dan er nu geplaatst zijn.

Daarnaast zijn er ook zaken op de site waarbij ik huiver en waarbij ik me afvraag: is dat werkelijk Gods eer bedoelen (mede gezien de tere materie). Ook al zijn er (vermeende) dwalingen, dan is het nog niet eender hoe wij met Gods kinderen en knechten omgaan. Ik doel dan vooral op de wijze en soms de inhoud waarop allerlei weerleggingen worden gedaan. Mag ik het volgende met klem in overweging geven?

- Als we iemand liefhebben, doen we hem of haar geen pijn of verdriet aan. Dit geldt nog te meer als er genade in het hart verheerlijkt is van degene die het voorwerp van weerlegging is.
- Als we in de vreze Gods wandelen, maken we geen verwijten, noch tasten iemands ambt aan (Jak. 1:5).

Na het doorbladeren van een aantal stukken, kwam het volgende in mijn overdenking. Davids hart sloeg hem toen hij slechts de slip van Sauls mantel afsneed. Saul was een verworpene, al was hij ook een gezalfde des Heeren betreffende zijn koningschap. Hoe staat het met u in deze?

DJK : Waren er nog maar (meer) mannen als Maarten Luther, die ook de zgn. gestolen ambten van menige Roomse kardinaal en paus niet vreesde. Uit iemands getuigenis en werken der liefden zal blijken of hij het kinschap Gods deelachtig is. U heeft kennelijk meer op met de gepreekte dwalingen, dan met het vleesgeworden Woord Gods, de Heere Jezus. U moest u schamen. Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen, Door geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid; Verbiedende te huwelijken, gebiedende van spijzen te onthouden, die God geschapen heeft, tot nuttiging met dankzegging, voor de gelovigen, en die de waarheid hebben bekend. Want alle schepsel Gods is goed, en er is niets verwerpelijk, met dankzegging genomen zijnde; Want het wordt geheiligd door het Woord van God, en door het gebed. Als gij deze dingen den broederen voorstelt, zo zult gij een goed dienaar van Jezus Christus zijn, opgevoed in de woorden des geloofs en der goede leer, welke gij achtervolgd hebt. Maar verwerp de ongoddelijke en oudwifse fabelen; en oefen uzelfen tot godzaligheid, 1 Tim. 4. Als u genade mag kennen, gelden deze dingen u en mij ook, m'n beste anonieme betuwnaar. U zou meer moeten doen gelijk destijds de Bereeers deden aangaande hetgeen Paulus hen verkondigde. Dan zouden de dominees geheel wegvallen, en het Woord alleen overblijven.

Betuwnaar : Nu kort inhoudelijk. Hoewel het minder belangrijk is, zou ik één puntje voor de aandacht willen halen: een rechtvaardiging van eeuwigheid. Ik kon er overigens ook niet toe komen om al deze stukken volledig te gaan lezen.

Ik begin over dit onderwerp ook met schroom, omdat ik geen geleerde ben en meer om onderwijs verlegen ben dan wil beleren. Vooraf vraag ik me wel af:

- hoe objectief we kunnen zijn in de Schrift in zulk een verwaterde tijd waarin we leven. Het licht wat geschenen heeft over Gods Woord in de 16^e en 17^e eeuw, dat is zo verduisterd. (Al is het dat God Zijn Kerk en kerk nog heeft in 2010. Waar komen we echter het ge oefende volk op de leerschool van vrije genade nog tegen?)

DJK : Zou het ook niet zijn, dat juist door de heersende dwalingen, menigeen van Gods lieve volk niet meer met elkaar kunnen wandelen...?? Hieruit blijkt ook maar weer dat verkregen genade geen bewaarmiddel is tegen de vervloekte zonde van de heersende leerdwalingen, die menig kind van God z'n vrijheid in Christus doet ontberren.

Betuwnaar : als de rechtvaardiging van eeuwigheid aan de zijde Gods niet juist zou zijn, hoe kan het dan dat er knechten Gods met duidelijke oefeningen in het Goddelijke Wezen zijn (geweest) die er door het geloof troost uit geput hebben? Dit is overigens geen vraag...

DJK : Waar ze troost uit hebben geput is, dat God Zijn verkoren volk heeft gekend en in Christus heeft lief gehad van eeuwigheid. Van eeuwigheid kon de mens niet gerechtvaardigd worden, daar de mens van eeuwigheid nog niet in zonden gevallen was. De mens is in de tijd in Adam gevallen, en in de tijd is deze breuk voor de verkoren Gods door de Tweede Adam geheeld geworden. Lees daartoe Rom. 5.

Betuwnaar : Tenslotte: wie ben ik of wie zijn wij dat wij over zulke onderwerpen zo *stellig* zouden redetwisten, zeker omdat het iets betreft aangaande de eeuwigheid vóór de tijd? Met Hugo Binning wil ik hartelijk belijden: *Daar zijn veel zwakheden bij ons, in het begrijpen van Goddelijke zaken. Wij vormen die in onze verstanden naar een vorm van onze eigen ervaring, kundigheid of vinding en wij kunnen die niet begrijpen, gelijk zij in zichzelf zijn.*

DJK : Ook hierin dienen wij het Woord te laten spreken. Wanneer u m'n weerlegging, met de citaten van genoemde oudvaders gelezen had, en wellicht ook wat dieper had onderzocht, dan had u dit niet durven zeggen. Uw vrees voor het beschadigen van dominees is grotes, dan uw vreze moest zijn omdat Gods Woord ook hierin zo menigmaal oneer wordt aangedaan. Dit blijkt namelijk uit uw schrijven. Lees nogmaals m'n weerlegging in de bijgevoegde pdf-bijlage.

Betuwnaar : Dr. Abr. Kuyper leerde een rechtvaardiging van eeuwigheid, zonder dat deze in de tijd in de vierschaar van de consciëntie nog zou hoeven plaats te vinden. (Ik heb dit niet nagezocht, maar heb dit wel eens zo gelezen). Dit spoor wil ik met dit stukje niet bewandelen, dat even voorop gesteld.

DJK : Kuyper was een dwaas, die liever zichzelf hoorde praten dan wat Gods Woord hem te zeggen had. Luther en Van der Groe zeiden dat, de leer der Kerk valt of staat met het stuk van de rechtvaardigmaking. Kuyper leerde een onbewuste veronderstelde wedergeboorte. En ds. Kersten leerde een bewuste veronderstelde wedergeboorte. Linksom of rechtsom, het is beiden verondersteld. Want, uit de uitkomst(=Christus) zal moeten blijken of het ook werkelijk een wedergeboorte is geweest. Daarom hebben mannen als ds. A. Moerkerken er voor alle zekerheid er nog maar aan vastgeplakt, dat niet een ieder tot de bewuste kennis der schuldvergeving zullen komen. Daarom leggen ze de kennis der vergeving van zonden, uit als een nadere weldaad die niet een ieder van Gods volk deelachtig zal worden. Dit is nu werkelijk een klinkklare leugen die regelrecht uit de hel vandaan komt. Hoevelen zijn door dit soort duivelse verzinsels niet voor eeuwig met een ingebeelde hemel ter helle gevaren...??

Betuwnaar : Het is mogelijk dat er sprake is van begripsverwarring als we spreken over een voornemen Gods van eeuwigheid en een rechtvaardiging van eeuwigheid. Of begripsverwarring of we het moeten zien aan de zijde Gods of aan de zijde van de mens. Dat de Schrift een rechtvaardiging van eeuwigheid niet uitsluit (hoewel deze in de tijd in de

vierschaar der consciëntie persoonlijk moet plaatsvinden) maar eerder insluit, daarover zou ik graag wil in het kort enkele Schriftuurplaatsen over aanhalen. Dit heb ik niet uit geschriften van onze vaders gehaald, maar in alle eenvoud geprobeerd Gods Woord te laten spreken, met de kanttekenaren ernaast.

Gods kinderen zijn nooit uit Gods Vaderhart gevallen. (Dit ontkent u gelukkig ook niet.) Hij heeft ze liefgehad met een eeuwige liefde (Jer. 31:3; Joh. 13:1). Overmits Hij God is, wist Hij volmaakt dat ook zij van Hem zouden afvallen. In de raad des vredes heeft Christus Zich Borg gesteld en is dat volk reeds in Zijn boek geschreven/geweest. (Wat een uitnemende predicatie heeft Erskine hierover uit Psalm 85). Zij zijn daarin met name geschreven, een persoonlijke uitverkiezing. Hoe konden zij echter, nog niet geschapen, nog niet gevallen, maar straks wel in zonden ontvangen en in ongerechtigheid geboren wordende, door God reeds geliefd worden? Hij kan geen gemeenschap hebben met de zonde, en buiten Christus geen gemeenschap oefenen met de zondaar. (Zovelen zijn er onder ook onder de Oude Bedeling toegebracht, terwijl Christus nog niet op aarde was gekomen om te lijden en te sterven.)

DJK : God had Zijn schepsel lief, omdat Hij ze naar het beeld van Christus geschapen had. Jezus Christus is het Afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelf te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechter hand der Majesteit in de hoogste hemelen, Hebr. 1:3. De mens was rein en heilig in Zijn Drie-enige Schepper, en met Hem verbonden door het geloof(=kennis, vertrouwen) in zijn Schepper, werkende door de liefde. Na de val kon God geen gemeenschap meer hebben met Zijn schepsel, ondanks dat Hij Zijn schepsel nog steeds liefhad. Daartoe zocht God in de Tweede Adam een vernieuwde gemeenschap met Zijn schepsel. Dit nieuwe Verbond richtte God in de tijd op in Gen. 3:15, en moest daarom in de tijd vervuld worden. Maar omdat er in Gods eeuwige wezen geen tijd bestaat, en in het geloof in Hem ook geen tijd bestaat, was deze zaak al geschiedt, door de oprichting van dat Tweede nieuwe verbond in Christus. Van eeuwigheid kon niet, omdat Zijn schepsel nog niet was gevallen, maar wel op het moment dat de mens was gevallen. Daartoe bedekte God de schande van Zijn naakte schepsels met dierenvelen. God zelf had alrede een dier geslacht, c.q. een offer gebracht, om Zijn schepsel te bedekken. Zoals u weet is later de tabernakeldienst opgericht, wat Israel heeft onderwezen in de dienst der verzoening, dewelke alles heenwees op dat enige grote Offer dat gebracht zou worden in de volheid des tijds, door de beloofde Messias. Maar Christus, de Hoge priester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakten tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende. Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe, besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinigheid des vleses; Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelf Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden, Hebr. 9:11-15.

Een volgende vraag zou kunnen zijn: hoe heeft dan Abraham en/of Adam de zaligheid verkregen, daar Christus voor hen in de tijd (nog) gestorven was. Lees hier : Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van een: En uw zade; hetwelk is Christus. En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte te niet te doen. Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de belofte; maar God heeft ze Abraham door de belofte genadiglijk gegeven, Gal. 3:16-18. Hoe heeft God dan de belofte in Christus aan Adam en aan Abraham toegepast en geschonken, zou de volgende vraag weer kunnen zijn.....??? Lees hier in Gen. 12 vers 1-4 : De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal. En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen! En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden. En Abram toog heen, gelijk de HEERE tot hem gesproken had.

Weer een volgende vraag zou kunnen zijn, hoe en waarop is Abraham dan gegaan.....??? Dat kunnen we lezen in Hebr. 11 : Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou.

Abraham ging dus door het geloof, vertrouwend op het Woord dat God tot hem gesproken had. In dit geloof ligt altijd kennis, vertrouwen en toestemming. Dit kunnen we opmerken uit de daad van Abraham. Hij ging naar een onbekend land, zijn eigen land maagschap verlatende. Daarnaast weten we ook dat het geloof verenigd met het Voorwerp des geloofs, dat is Christus Jezus, Die hij van verre door het geloof heeft gezien en omhelst, Hebr. 11:13. Hiermee hoop ik voldoende te hebben aangetoond dat er in het zaligmakende geloof geen tijd bestaat. **Want, waar God tot zaligheid spreekt daar is het**, en behoeft het niet meet te geschieden. Ja maar, zult u me zeggen, Abraham was nog niet in Kanaan etc..... Dat is waar, maar dat heeft NIETS te maken met de zielsverlossing van Abraham. Jammaar, zult u weer zeggen, Abrahams' ziel was pas gerechtvaardigd in Genesis 15. Dat is niet waar, want het geloof in Christus is altijd rechtvaardigend van aard, Rom. 5:1. Als dit niet waar was, dan had Abraham nimmer uit UR weg getrokken. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden.

Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester, Gal. 3:23-25.

Abraham was voor zijn roeping in UR nog onder de tucht, en onder de dienstbaarheid der wet. Ook hij was de vloek en doem die de mens in Adam over zichzelf heen had getrokken, niet ontlopen, Gal. 3:10. Maar toen God hem riep, verbond Hij aan die roeping direct de zegen de belofte, waarop Abraham uittoog. Deze zegen en deze belofte kon God hem alleen in Christus Jezus schenken, door het zaligmakende geloof. Dit geloofsvereniging met Christus is en kan alleen daar zijn, waar de ziel niet meer onder de tuchtmeester(=Wet) is. Dit heb ik u laten lezen vanuit de Galatenbrief van de apostel Paulus.

Betuwnaar : 2 Timotheüs 1:9, gerechtigheid gegeven in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen. Niet dadelijk of met de daad, dat zou nooit gekund hebben, maar reeds gegeven en besloten naar Zijn eeuwig vaste voornemen.

DJK : Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar **naar Zijn eigen voornemen** en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen. *Lees met name kant. 33 hier eens bij :*

31) **maar naar Zijn eigen voornemen en**

Dat is, naar dat het hem liefd en behaagd heeft van eeuwigheid, bij zichzelf, over ons te besluiten; zie Rom. 8:28, en Rom. 9:11; Ef. 1:11, en Ef. 3:11.

32) **genade**

Dat is, genadig voornemen, welks enige en eerste bewegende oorzaak is de onverdiende genade en barmhartigheid Gods; Rom. 6:23, en Rom. 11:5,6; Gal. 1:15; Ef. 1:6; Tit. 3:7.

33) **die ons gegeven is**

Dat is, die God in Zijn raad voorgenomen en besloten heeft ons te geven. Zie dergelijke Joh. 17:24; want deze genade is ons metterdaad niet van eeuwigheid, maar in der tijd gegeven, wanneer wij geroepen worden; maar wordt zo gezegd, omdat deze werkelijke schenking geschiedt, naar dat eeuwig voornemen Gods, hetwelk zo vast is alsof het reeds volbracht ware

Betuwnaar : Openbaring 13 vers 8, dat Lam is geslacht van de grondlegging der wereld. Hij is reeds van den beginne geslacht in Gods besluit. Waarom toen reeds, toen zij nog niet waren en nog minder gevallen waren? Hij is toen niet daadwerkelijk geslacht, maar hier wordt de zondaar reeds van eeuwigheid aangemerkt als gerechtvaardigd aan de zijde Gods. (Nogmaals benadruk ik dat de dadelijke rechtvaardigmaking nodig blijft, waarvoor ook plaatsgemaakt moet worden)

DJK : U moet proberen uw verwijsteksten wat juister aan te geven, ik heb erbij gezocht wat u bedoelde te zeggen. De aangegeven tekst uit Timotheus klopte niet, en deze tekst uit Openb. klopte ook niet. Vergelijk eens wat u hier opgaf: 2Timotheüs 4:9 en Openbaring 8:3b. Lees maar in de mail die u me stuurde...!!

En alle dingen worden bijna door bloed gereinigd naar de wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving. Zo was het dan noodzaak, dat wel de voorbeeldingen der dingen, die in de hemelen zijn, door deze dingen gereinigd werden, maar de hemelse dingen zelve door betere offeranden dan deze. Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom, dat met handen gemaakt is, hetwelk is een tegenbeeld van het ware, maar in den hemel zelve, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons; Noch ook, opdat Hij Zichzelve dikwijls zou opofferen, gelijk de hogepriester alle jaar in het heiligdom ingaat met vreemd bloed; (Anders had Hij dikwijls moeten lijden van de grondlegging der wereld af) maar nu is Hij eenmaal in de voleinding der eeuwen geopenbaard, om de zonde te niet te doen, door Zijnzels offerande, Hebr. 9:22-26. *Met kanttekeningen daarbij :*

69) **Anders had Hij dikwijls moeten lijden**

Namelijk zo Hij Zichzelf dikwijls had moeten opofferen, aangezien Zijn offerande door lijden en met lijden werd volbracht, en zonder lijden niet kon volbracht worden.

70) van de grondlegging der wereld af

Dat is, van den beginne dat de mensen hebben gezondigd. Waaruit blijkt dat God de zonden nooit heeft vergeven, dan ten opzichte van deze offerande van Christus.

71) in de voleinding der eeuwen geopenbaard

Dat is, in de volheid des tijds, dien God daartoe bestemd had. Zie Gal. 4:4.

Betuwnaar : Romeinen 11:2: God heeft Zijn volk niet verstoten, hetwelk Hij tevoren gekend heeft. Reeds van eeuwigheid heeft Hij ze dus gekend, en al was het dat zij vallen zouden en in dagelijkse overtredingen struikelen zouden, heeft Hij ze niet verstoten zolang ze in de tijd nog niet dadelijk gerechtvaardigd zouden zijn. Dit was, met eerbied gesproken geen tolerantie, neen, aan de zijde Gods werden ze reeds als gerechtvaardigd aangemerkt.

DJK : Lees wat de kanttekenaren opmerken bij Rom. 11:2

(leest u de kanttekeningen weleens...???)

9) gekend heeft

Dat is, voor de Zijnen erkend en verkoren heeft; Matth. 7:23; Joh. 10:14; Rom. 8:29; 2 Tim. 2:19; 1 Petr. 1:2,20.

Betuwnaar : Efeze 1 vers 7: In Welken wij hebben de verlossing enz. (In Welken wij, wat ligt in die drie woordjes een onuitsprekelijke weldaad verklaard!) In Welken wij hebben, dat ziet op de zondaar aan wie de weldaad van de rechtvaardigmaking is toegepast en verklaard, dus met medeweten van hen. Maar aan de zijde van God was dat reeds van eeuwigheid (vergelijk de kanttekening en vers 9).

DJK : Lees wat de kanttekenaren opmerken bij Efeze 1 vers 7 :

20) In Welken wij

Namelijk geliefden Zoon Jezus Christus. Want gelijk wij van eeuwigheid in Hem zijn uitverkoren tot de zaligheid en tot de middelen der zaligheid, gelijk in Ef. 1:4,5,6 gezegd is, alzo is ook de uitvoering van dit eeuwige voornemen Gods in Hem en door Hem te zijner tijd volbracht.

28) de verborgenheid

Dat is, den heimenlijken raad Gods van onze verlossing door Christus, die geen mens van nature bekend is; gelijk ook een deel daarvan is hetgeen in Ef. 1:10 wordt verhaald. Zie 1 Cor. 2:8; Ef. 3:9; Col. 1:26; 1 Tim. 3:16, enz.

29) voorgenomen had

Of, voorgesteld; dat is, zonder daartoe door iets buiten Hem bewogen te zijn, of iets in de mensen te hebben voorzien, dat Hem daartoe zou hebben kunnen bewegen, maar heeft dezen raad alleen genomen uit Zijn eigene wijsheid, genade en barmhartigheid; Rom. 11:34,35,36.

Betuwnaar : Romeinen 3:10: er is niemand rechtvaardig. In zichzelf totaal onrechtvaardig en verdoemelijk (vers 19) voor God. In zichzelf dus, maar in Christus is Zijn volk reeds aan Gods zijde aangemerkt als rechtvaardig om de verdienste van Hem Die komen zou (Psalm 40). Maar in de tijd moet dat dus toegepast worden. Die rechtvaardigheid (wijzende op Christus' offer) is volgens vers 21 geopenbaard in de tijd en in de belofte. In vers 25 lezen we 'voorgesteld.. tot betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden'. Dat was reeds aangevangen in Zijn eeuwige raad.

DJK : Beste anonieme Betuwnaar, lees en herlees de kanttekeningen nogmaals die ik telkens onder uw verwijsteksten heb geplaatst. Gods Woord spreekt Zichzelf niet tegen, integendeel. Ze is zelfs het einde van alle tegenspraak. Gods volk is geliefd bij God van eeuwigheid, naar Zijn eeuwige Goddelijke voorneming, dewelke in Zijn eeuwige Goddelijke Raad besloten ligt. God heeft naar Zijn Goddelijke alwetendheid geweten dat de mens zou vallen. Hierover hebben de infra- en de supralapsaristen een geschil gehad, dewelke elkaar altijd verdragen hebben. Christus is van eeuwigheid naar voren getreden, om de breuk die in de tijd zou gaan vallen, om Zich gewillig te tonen deze breuk te willen helen door Zijn Borggerechtigheid en Borgheiligheid. *Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing; Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in den Heere, 1 Kor. 1:30.* Dit is in de volheids des tijds geschiedt, lees Gal. 4:1-7, en moet daarom ook in de volheid des tijds in de zielen der verkorenen worden toegepast. Lees hier : Want die Hij te voren gekend heeft, **die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn**, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt, Rom. 8:29-30.

Betuwnaar : Het zij dus duidelijk dat een ieder van Gods volk voor en in zichzelf hiermee niet kan 'werken'. Nodig is om in de tijd persoonlijk door een oprecht geloof met Christus verenigd te worden op rechtsgronden. Het kan zijn dat ik u verkeerd begrepen heb in dit stuk. In dat geval had ik beter moeten lezen. Als ik u niet verkeerd begrepen heb, dan heb ik dit niet geschreven om een reactie, maar in de hoop dat we beiden biddende hierin Gods Woord in de rechte zin en strekking mogen leren verstaan, ons leven tot Zijn eer zouden mogen inrichten en tot bevordering van het nut van de naaste, zoals beschreven in Zondag 42, vraag&antwoord 111. Graag zou ik ondertekend hebben met mijn naam, maar op risico mijn naam op de site tegen te komen, laat ik dat enkel om die reden achterwege. Met vriendelijke groet, u Gods zegen wensende, Een inwoner van de Betuwe

DJK : En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren, Hand. 17:11.

Hartelijke groet,
D.J. Kleen